

Predica de la Krefeld

Duminică, 07 decembrie 2014, ora 10³⁰

Ewald Frank

Pur și simplu suntem foarte, foarte mulțumitori. Ieri am auzit mărturia despre ultima călătorie misionară. Acum am auzit că aceasta este ultima adunare din acest an și ne uităm în urmă la ceea ce a făcut Dumnezeu în atât de mulți credincioși de pe întregul pământ. Lucrul frumos este că nu trebuie să fim în mod personal peste tot, pentru că predicile ajung până la marginile pământului. Suntem pur și simplu mulțumitori, căci este scris: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*”. Apoi să trăiești în mod personal că tuturor popoarelor, limbilor le este predicată spre mărturie și de fiecare dată poți striga: „Astăzi, această scriptură s-a împlinit în fața ochilor noștri”. Așa cum a spus deja Alfred Borg și fratele Branham a accentuat-o de câteva ori: „Oamenii Îi mulțumesc de fiecare dată lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El în trecut și se uită în viitor la ceea ce va face El, dar ei trec pe lângă ceea ce face El în prezent”. Și aceasta este cea mai importantă lecție pe care trebuie s-o învățăm: Ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut ne leagă de ceea ce face El în prezent și ceea ce face El în prezent ne leagă cu ceea ce va mai face El în viitor. Pur și simplu o zidire spirituală în Împărăția lui Dumnezeu. Noi o vedem și în cele patru Evanghelii. Totul ne este scris, de la nașterea Răscumpărătorului până la înălțarea Sa în salvă. Dar apoi a venit ziua de Rusalii când a luat naștere Biserica, a fost chemată la viață și umplută cu Duhul Sfânt. Apoi a venit epoca când au fost așezate cele cinci slujbe în Biserică și au fost descoperite cele nouă daruri ale Duhului și cele nouă roade ale Duhului. În acest timp Domnul ne aduce înapoi în această direcție.

Voi vă puteți da seama cu ce inimă mulțumitoare stau aici în față, pentru că Cuvântul nu a fost doar propovăduit, ci există frați în toate popoarele, în toate limbile și în toate orașele în care El Își are propovăduitorii Săi, care poartă mai departe același Cuvânt. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima.

Avem frați și surori care au mers Acasă. Noi suntem recunoscători pentru că știm că atunci când Dumnezeu cheamă pe cineva acasă, El îi cheamă doar pe cei ce sunt pregătiți să meargă în slavă.

Noi am auzit și în rugăciunea scumpului nostru frate Matei Henrich despre ce este vorba. Este vorba despre taina lui Dumnezeu care este Isus Hristos, Domnul nostru. Și cu adevărat doar prin Duhul poate fi descoperită. Omul firesc nu înțelege lucrurile Duhului, ci discută despre acestea. Dar și acest gând, că noi acum trăim încă în ultima epocă a Bisericii și, cu adevărat, starea acesteia este mai rea decât a oricărei alte epoci a Bisericii: căldicel și leneș. Dar apoi biruitorilor le este dată cea mai mare făgăduință; dintre toate cele șapte făgăduințe date epocilor Bisericii cea mai prețioasă făgăduință este dată ultimei epoci a Bisericii: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*” (Apoc. 3:21). Noi am înțeles și am primit cu mulțumire faptul că făgăduința este dată doar biruitorilor; „*Celui ce va birui, celui ce va birui*”. Apoi este scris că „*Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor...*” (Apoc. 12:11). Nu prin puterea proprie, ci ei au biruit prin Sângele Mielului, prin cuvântul mărturisirii care le-a fost dăruit lor. Despre aceasta este vorba, despre mărturia lui Isus Hristos, este vorba despre duhul prorociei.

Frați și surori, în această epocă noi am primit un cadou din partea lui Dumnezeu, care este peste măsură de minunat. Niciodată n-a fost totul atât de rânduit și descoperit ca în timpul nostru, în zilele noastre. Cineva a exprimat-o ieri seară aici, în rugăciune: Dumnezeu a făgăduit că El va trimite proroci, învățători și cărturari. Când Dumnezeu trimite un proroc atunci este necesar ca lucrurile pe care prorocul le-a propovăduit în Numele Domnului să fie rânduite biblic, conform învățăturii biblice. Și aceasta ține de distribuirea hranei în timpul nostru. Pur și simplu să rămâi într-un echilibru deplin în Fața lui Dumnezeu să trăiești, nu teoretic, ci practic cum Domnul vorbește cu noi în mod direct. Aceasta nu este o închipuire. Aceasta este o realitate divină, Domnul vorbește cu noi prin Cuvântul Său. Noi credem Cuvântul și-l primim descoperit de Duhului Sfânt. Niciunul

dintre noi nu trebuie să mai viziteze un seminar biblic, o școală biblică, căci Domnul nostru a vorbit despre aceia care sunt învățați în școala cerească. Nu undeva la picioarele unui Gamaliel, ci la picioarele iubitului nostru Domn și Răscumpărător. În mod deosebit suntem mulțumitori pentru descoperirea Dumnezeirii, că pur și simplu știm că a existat, există și în veșnicie este un singur Dumnezeu care S-a descoperit în întreg Vechiul Testament într-un chip vizibil ca Domn; El a putut veni la Avraam, împreună cu doi îngeri și S-a așezat sub stejarii lui Mamre, a putut lua cina cu ei, Și-a lăsat spălate picioarele și apoi toți trei au fost împreună cu Avraam. Apoi cei doi îngeri s-au dus la Sodoma; seara au ajuns la Sodoma. Și este scris atât de frumos că Domnul a rămas cu Avraam și i-a zis: „*Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...*”. Avraam era prorocul și Dumnezeu descoperă robilor Săi proroci ceea ce dorește El să facă. Ca și ieri, ne vom referi pe scurt la faptul că noi am primit făgăduința exact așa cum a primit-o Avraam. Vă rog frumos să nu uitați niciodată: Avraam avea o legătură personală cu Domnul; el a auzit cuvintele Lui, a auzit făgăduința, a mâncat împreună cu Domnul. Și noi avem nevoie de această legătură personală cu Domnul, pentru ca să nu trebuiască să spunem: „Acela sau celălalt mi-a spus asta și asta”. Ci noi pur și simplu să putem spune: „Domnul a vorbit cu mine prin Cuvântul Său. El mi l-a descoperit prin Duhul Sfânt”. Timpul în care trăim este cel mai deosebit timp.

Fratele Alfred Borg a citit Cuvântul din 1 Cor. 2:12. Noi citim mai departe din 1 Cor. 2:12-15: „*Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu...*”. Apoi vine învățătura clară. De ce ne-a fost dăruit nouă Duhul lui Dumnezeu? „*...ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”. Pentru ca prin descoperire să recunoaștem ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har în acest timp.

Citim mai departe v. 13: „*Și vorbim despre ele...*”. Noi vorbim despre ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Și ceea ce ne-a făgăduit El, aceasta El ne-a dăruit-o deja. Aceasta este deja o realitate divină, trebuie doar să fie descoperit și va fi descoperit. „*Și vorbim despre ele...*”. Despre ce vorbim noi în acest timp? Noi nu spunem povești. Noi vorbim despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu, despre ceea ce a

făcut El, despre ceea ce noi, personal, am trăit prin har în această epocă. Apoi această formulare exactă: „...*nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească*”. Ce avem noi a face cu înțelepciunea omenească? Dumnezeu ne-a dăruit prin har înțelepciunea divină, să acceptăm, să primim cu tot respectul cuvenit tot ceea ce ne-a dăruit El prin har. Mai departe este scris: „...*ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești*”. Acest conținut este inspirat de Duhul și noi suntem inspirați din același izvor, din Duhul lui Dumnezeu, ca să propovăduim acest Cuvânt și să legăm aceste făgăduințe de împlinire. Străpungător! Acest lucru se petrece și astăzi cu noi, cei adunați aici și cu toți cei ce sunt conectați. Noi, ca propovăduitori ai Cuvântului lui Dumnezeu, folosim în propovăduire conținutul duhovnicesc al Cuvântului și acestea, propovăduirea și conținutul, corespund sută la sută.

În v. 14 ne este dată din nou atenționarea: „*Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu*”. Aici avem o vorbire clară. Omul firesc, omul natural, pământesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu. Dar noi, care suntem născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu la o nădejde vie, avem legătura cu Dumnezeu; noi acceptăm și primim. „Dar pentru omul firesc...”, așa o scrie Pavel aici: „*pentru omul firesc este o nebulie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește*”.

Iubiți frați și surori, haidem să legăm conținutul duhovnicesc cu Cuvântul duhovnicesc în așa fel încât să aibă loc o legătură între propovăduire și Cuvânt și între Cuvânt și propovăduire. Pur și simplu să ne fie dăruit, prin har.

Apoi citim în v. 15: „*Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul corect, și el însuși nu poate fi judecat de nimeni*”. Frați și surori, dați-vă seama odată! Omul duhovnicesc, acesta ești tu, acesta este fiecare dintre noi care stă aici. Nu doar predicatorii și frații slujitori, ci noi toți avem nevoie de gândirea duhovnicească a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Așa cum a scris și Pavel: „Fiecare din noi să aibă gândul lui Hristos”. Deci întreaga Biserică este fondată pe fundamentul descoperirii. Și noi am dat această mărturie deseori: perdeaua s-a rupt și calea spre locul preasfânt este liberă, chivotul

noului legământ este deschis, Sângele noului legământ a fost vărsat și Dumnezeu ne-a legat și ne-a împăcat cu El.

Apoi mergem mai departe la 1 Tes. 2:2-3 unde bărbatul lui Dumnezeu scrie: *„După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte...”*. De fiecare dată a fost o luptă duhovnicească. *„Luptați pentru credința, care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna”* (Iuda 1:3). Apoi următorul verset, 3: *„Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție (sau intenții ascunse), nici pe viclenie”*. Nu! *„Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne cercetează inima”* (vers. 4). Pur și simplu cuvinte minunate! Noi avem dreptul să ne regăsim în aceste cuvinte, avem dreptul ca să luăm la inimă acest Cuvânt și să ne punem întrebarea: *„Ceea ce am citit aici mă privește pe mine, ne privește pe noi, ca propovăduitori ai Cuvântului?”* Să mai citim încă o dată versetul 4: *„Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia prețioasă a lui Isus Hristos, să propovăduim Cuvântul lui Dumnezeu”*. Nouă ne-a fost încredințat s-o facem. A fost decizia lui Dumnezeu. N-a fost decizia lui Pavel. Dumnezeu a luat decizia cine să propovăduiască Cuvântul. Și așa cum scrie Pavel aici: *„Nu așa ca s-o facem cu gânduri viclene, cu necurăție”*; Nu! Ci, liber și deschis, avem dreptul să propovăduim întregul plan de mântuire a Dumnezeului nostru, prin har.

Apoi avem minunatul Cuvânt din Filipeni, unde este vorba că Domnul îi trimite pe ai Săi. Dar și că există oameni care se duc de la ei înșiși și propovăduiesc Cuvântul cu intenții proprii, necurate. Citim din Filipeni 1:15-17: *„Unii, este adevărat, propovăduiesc pe Hristos din pizmă și din duh de ceartă...”*. Dați-vă odată seama, cineva este la amvon și din invidie și din duh de ceartă propovăduiește Evanghelia; ce evanghelie este aceasta propovăduită din invidie și din duh de ceartă? Ce să aducă aceasta? Cât de mulțumitori putem fi că noi nu suntem invidioși, nu ne certăm. Ci este propovăduit sfântul Cuvânt descoperit al Dumnezeului nostru. Fie ca toți ceilalți să facă ceea ce nu pot lăsa. Dar nouă ne-a fost încredințat să vestim adevărata

Evangelhie și ne-a fost încredințat să dăm mai departe mesajul divin. Aici în versetul 15 este scris că unii propovăduiesc din invidie și duh de ceartă, dar alții Îl vestesc pe Hristos din bunăvoință.

Fie ca Dumnezeu să dăruiască propovăduirea Sa tuturor fraților noștri care o fac cu bunăvoință. Voia lui Dumnezeu în acest timp este ca El să-Și învețe poporul Său și să-l cheme afară, acolo unde niciun frate să nu-și dea mai departe ideea proprie, ci Cuvântul Lui să fie propovăduit în curăție și claritate; doar așa Cuvântul își va atinge scopul pentru care a fost trimis.

Vers. 16: „*Aceștia din urmă lucrează din dragoste*”. Aici Pavel devine personal și scrie: „*Aceștia din urmă lucrează din dragoste pentru mine, ca unii care știu că eu sunt însărcinat cu apărarea Evangheliei*”. Toți slujitorii care atunci, în zilele lui Pavel, propovăduiau Cuvântul erau în legătură cu Pavel și cu slujba lui. Nu a existat nicio rivalitate, nu a existat nimic, toți erau o inimă și un suflet și așa cum o citim aici, toți aceștia erau în legătură cu el și cu mesajul pe care el îl propovăduia și pentru care el purta o responsabilitate înaintea lui Dumnezeu. Toți aceia care atunci au purtat responsabilitatea înaintea lui Dumnezeu, erau una cu el și ei au propovăduit același mesaj.

Apoi o mai repetă încă o dată și scrie în v. 17: „*Cei dintâi, din duh de ceartă vestesc pe Hristos nu cu gând curat*”. Ce să faci cu aceasta? Dacă Îl propovăduiești pe Hristos cu idei viclene, prin invidie și duh de ceartă atunci ce să faci cu aceasta? Nu! Domnului Dumnezeului nostru Îi aducem mulțumire că noi propovăduim Cuvântul sfânt din însărcinarea lui Dumnezeu. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu aud, ascultă, cred și-l primesc descoperit. Citim v. 17 încă o dată, în întregime: „*Cei dintâi, din duh de ceartă vestesc pe Hristos nu cu gând curat...*”. Ei Îl propovăduiesc pe Hristos, dar în felul lor, ca oamenii să asculte de ei; ei nu doresc ca Hristos să fie ascultat, ci ei să fie ascultați. Dar Dumnezeu dăruiește atât har! Nu eu trebuie să fiu auzit, ci în ceea ce spun, El, Domnul să fie auzit. Oamenii trebuie să știe că aici nu vorbește fratele cutare și cutare, ci aici Domnul vorbește cu noi, prin Cuvântul Său. Și noi credem ceea ce a spus El. Apoi noi avem exprimarea lui Pavel: „*...ci ca să mai adauge un necaz la lanțurile mele*”. Frații n-au fost conștienți câtă durere îi provocau lui

Pavel când ei propovăduiau o altă evanghelie. Aceasta îi fusese spus lui Pavel. Poți s-o citești începând cu Galateni 1:8, că cine propovăduiește o altă evanghelie stă sub blestem. Dar noi nu propovăduim o Evanghelie din invidie și din duh de ceartă, ci noi vestim Evanghelia clară, Evanghelia lui Dumnezeu, „*Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*” (2 Cor. 5:19) și ne-a dăruit mântuirea deplină. Apoi cum a scris Pavel: „*noi propovăduim pe Hristos cel răstignit*” (1 Cor. 1:23) ca o putere divină. Și fie ca și în zilele noastre să fie descoperit din nou că Domnul Dumnezeu, cu adevărat este în mijlocul nostru și că Cuvântul Său, dacă este crezut, și astăzi își atinge scopul pentru care a fost trimis.

În Fapte 26, Pavel s-a referit la chemarea și trimiterea pe care o primise de la Domnul pe drumul Damascului. În Fapte 26:16 citim: „*Dar scoală-te și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le*”. Aici avem încă o dată mărturia lui pe care o găsim și în Fapte cap. 9 și 22. Aici Pavel a spus că lui i-a fost dăruită o chemare directă și că această propovăduire care i-a fost încredințată lui nu și-a luat-o de la sine, ci a făcut-o din însărcinarea lui Dumnezeu. Apoi în Fapte 26:22 el spune: „*Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus prorocii și Moise că are să se întâmple*”. Aceasta este o adevărată propovăduire: să nu spui nimic altceva decât ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său și doar atunci propovăduirea este în conformitate cu Cuvântul și doar atunci Cuvântul împlinește scopul pentru care a fost trimis și devine o putere divină în cei care îl aud.

Frați și surori, despre ce este vorba astăzi? Cu adevărat astăzi este vorba ca să auzim ultimul mesaj, să ieșim afară din toate învățăturile străine; și noi cu toții am înțeles aceasta.

Ieri am amintit doar pe scurt că totul este unificat, toate bisericile, toate religiile, totul se unifică. Dar Biserica Dumnezeului celui viu nu face parte din această unificare în care este amestecată religie și politică. Ci „*Tată, cum Tu ești în Mine, și Eu în Tine, ca și ei*

să fie una în noi”. Dumnezeu descoperit în Isus Hristos; Isus Hristos descoperit în noi, în Biserica Dumnezeului celui viu. Dar noi ajungem la punctul când se spune: „Aceasta este unitatea dorită de Dumnezeu”. Și toți care nu se apleacă în această așa zisă „unitate divină” dorită, aceia trebuie să dea socoteală.

Frați și surori, Dumnezeu ne va ajuta să rămânem credincioși până la sfârșit. El nu ne-a negat și nici noi nu-L vom nega pe El. El ne-a descoperit Cuvântul Său și noi ținem tare de Cuvântul Său, în viață sau în moarte, și noi știm că noi vom fi la Domnul pentru totdeauna.

Pe mine mă mișcă în mod deosebit trei versete biblice care se referă la revenirea Domnului și vorbesc despre marele eveniment al revenirii lui Isus Hristos pentru care trebuie să fim pregătiți. Sunt trei versete, dar sunt mai multe expresii deosebite referitoare la aceia care așteaptă revenirea Domnului. Noi cu toții cunoaștem Evrei 9:28; noi am citit aici, vom mai scrie despre aceasta și de fiecare dată o vom pune din nou în inima acelora care cred din toată inima.

Evrei 9:28: *„Tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară – nu în vederea păcatului – ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă”*, Se va arăta spre mântuirea celor ce-L așteaptă.

Acum vine întrebarea directă: Îl așteptăm noi pe Domnul? Tânjim noi după El? Suntem noi într-o așa legătură cu El ca, cu adevărat, să putem striga: *Vino curând, Doamne Isuse!* Vă rog, luați-o la inimă: *„celor ce-L așteaptă”*, *„celor ce-L așteaptă”*, care de-abia așteaptă ca El să Se reîntoarcă, care au terminat cu această lume, care pur și simplu doar trebuie să rămână aici până când Domnul Se reîntoarce. Dar se împlinește cu noi: *„Voi nu sunteți din lume...de aceea vă urăște lumea...știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră”*. Noi avem origine cerească și ne vom întoarce în patria noastră cerească, cum cântă un poet de cântare: *„Patria mea este acolo în înălțimi unde nu se știe nimic despre încercări și dureri”*. Mai întâi pentru toți aceia *care-L așteaptă*. Mă mișcă pur și simplu pentru că noi suntem foarte aproape de revenirea Domnului. Și este mai bine să accentuăm acum, decât să ne acuze cineva mai târziu, spunând: *„Dacă ai fi accentuat-o mai bine, atunci am fi reacționat la aceasta”*. Nu, n-ați

fi făcut-o! Noi o accentuăm acum că trăim în ultima epocă, în ultima parte a epocii Bisericii și că chemarea afară și separarea au loc și că Mirele își pregătește Mireasa și că toți aceia care aparțin de Biserica Mireasă vor asculta de glasul Mirelui.

Apoi mai avem un loc în 2 Timotei 4 unde bărbatul lui Dumnezeu a dat mărturie despre revenirea Domnului. Primele cinci versete din 2 Timotei 4 le-am accentuat deseori, dar aici în 2 Timotei 4 vers. 7 și 8, bărbatul lui Dumnezeu scrie: „*M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința*”. Aceasta să mi-o dăruiască Dumnezeu mie și nouă tuturor pentru ca să putem spune: „*M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința*” în fiecare încercare, în toate împrejurările am păstrat credința și am ținut tare de ea. Apoi el dă mărturia în v. 8: „*De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în «ziua aceea», Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui*”. Este atât de minunat! Care au iubit arătarea Lui, care sunt atât de legați cu El încât nu mai pot aștepta, ci pur și simplu ei strigă: „Vino, Doamne Isuse! Vino iubite Domn, ia-ne, ia-ne la Tine!” Așa cum este scris aici: „celor ce au iubit arătarea Lui”.

Să mergem astăzi prin toate confesiunile. Cine așteaptă revenirea Domnului? Cine a auzit vreodată că Dumnezeu a trimis un mesaj înaintea celei de-a doua veniri a lui Isus Hristos? Toți sunt în programele lor proprii. Dar nouă Dumnezeu ne-a dăruit harul să fim la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Atenția noastră a fost direcționată spre ceea ce a făgăduit El pentru acest timp și la ceea ce face El în prezent. Apoi din nou mărturia bărbatului lui Dumnezeu. Nu numai „*M-am luptat lupta cea bună*”. Este o luptă. Pe de o parte, n-avem de luptat cu carnea și sângele, ci noi trebuie să scăpăm de influența dușmanului și să ne punem sub influența divină, pentru ca, cu adevărat să rămânem sub influența divină. Lupta va fi continuă, lupta va rămâne, dar biruința ne-a fost deja dăruită de Dumnezeu și biruința va fi descoperită. Așa o scrie aici Pavel: „*De acum, mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da..*”. Și apoi această exprimare minunată: „*Și nu numai mie (eu, care am propovăduit Cuvântul, credincioșilor), ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui*”. În propovăduire, Pavel a avut o țintă. El a dorit ca toți aceia care au auzit

Cuvântul din gura lui, care au citit ceea ce a scris el, ei s-o accepte și s-o creadă pentru ca ei să fie prezenți când Domnul Se arată. Este astăzi altfel? Astăzi este exact la fel: același Dumnezeu care ne-a însărcinat să propovăduim Cuvântul, El este Acela care ne-a descoperit-o fiecăruia în parte. Nu avem nevoie de nicio oră suplimentară. Și așa cum am amintit-o deseori: nu trebuie să aibă loc o discuție, nu! Domnul vorbește. Omul firesc și așa nu înțelege nimic. Poți discuta cu el ceasuri întregi. N-o facem! Dar omului duhovnicesc îi este descoperit, pentru că el are intrare la Dumnezeu și Dumnezeu are intrare la el. Deci dacă noi avem intrare la Dumnezeu, atunci El are intrare la noi și apoi are loc unirea între Mire și Mireasă. Deci nu doar să-L așteptăm, ci și să iubim arătarea Lui.

Apoi avem al treilea loc din Matei 25:10, un verset minunat pe care noi, deseori, l-am amintit. Avem aici ultimul Cuvânt pentru această epocă a timpului, pentru că noi trăim în acest timp când totul își găsește împlinirea. Cum este scris și aici în Matei 25:1: *„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui”*. Când este acest „Atunci”? Acest „Atunci” este în timpul nostru, când revenirea Mirelui este mai actuală ca niciodată. Deci acum, în această perioadă de timp. Apoi în Matei 25:10 ne este spus: *„Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele, a venit Mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”*.

Avem trei gânduri principale pe care le-am exprimat: aceia care-L așteaptă; aceia care iubesc arătarea Lui și apoi cei care, la revenirea Lui, sunt pregătiți; ei vor intra în odaia de nuntă.

Frați și surori, s-o mai spunem încă o dată. Aceasta n-a fost doar dorința lui Pavel și a tuturor bărbaților lui Dumnezeu din toate timpurile și n-a fost doar dorința fratelui Branham. Ci trebuie să fie și dorința noastră și intenția noastră. Și este și intenția mea ca toți aceia care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, care cred din inimă fiecare cuvânt cu un acord interior și trăiesc pregătirea interioară, să găsească prin har legătura directă cu Domnul nostru pentru ca să aibă parte de aceste trei lucruri. Există mai multe, dar astăzi rămânem la aceste trei puncte: care așteaptă arătarea Lui; care iubesc arătarea Lui și care, la revenirea Lui, sunt pregătiți ca să intre în odaia de nuntă. Eu sunt sută

la sută convins că Dumnezeu Însuși S-a pus sub un jurământ și că fiecare făgăduință El Și-o aduce la împlinire. Și cine ascultă acum de ceea ce spune Bisericii Duhul, mai întâi se pregătește; așteaptă revenirea Domnului și se uită după El și spune: „Vino în curând, Doamne Isuse și ia-ne Acasă!”

Să cuprindem ceea ce am vrut să spunem astăzi. Omul firesc nu poate înțelege lucrurile duhovnicești. Unii propovăduiesc Cuvântul pentru că ei sunt chemați și au fost însărcinați s-o facă. Ceilalți, o fac din invidie, duh de ceartă, cu idei necurate. Dar toți aceia care aparțin de Mireasa Mielului nu sunt interesați de invidie sau duh de ceartă, ci sunt interesați doar de Cuvântul sfânt și curat al lui Dumnezeu care ne-a fost făcut viu, prin Duhul. Nu este doar o slovă, ci este o descoperire prin Duhul Sfânt. Chiar și despre ceea ce a spus fratele Branham. Dați-vă seama câte direcții diferite s-au ivit și toți se referă la proroc. Dacă am numărat bine, atunci sunt 146 de întrebări care au fost puse despre diferite teme pe care fratele Branham le-a vorbit. Și răspunsul meu este: eu am de propovăduit numai Cuvântul și nu trebuie să răspund niciuneia din aceste întrebări. Și dacă apoi un frate mai scrie: „Noi suntem pregătiți să conversăm, dar doar pe baza exprimărilor fratelui Branham. Dar tu să nu incluzi sfânta Scriptură”. Ha! Atunci trebuie să vă căutați pe altcineva s-o facă. Nu pe mine! Să nu mă căutați pe mine ca să faceți așa ceva. Și apoi chiar și observația: pentru că ei răstălmăcesc Scriptura după părerea lor, atunci ei pot răstălmăci după părerea lor tot ce a spus fratele Branham. Frați și surori, nu! Ceea ce a scris atunci Pavel se împlinește și în timpul nostru: adevărata propovăduire a adevăratului Cuvânt. Și cine este din Dumnezeu ascultă de glasul lui Dumnezeu.

Și apoi sunt multele direcții din stânga și din dreapta care, din invidie și din duh de ceartă, se ostenesc. Ce aduc ei la iveală? Duh de partidă și direcții.

S-o mai spunem încă o dată: fiecare învățătură adevărată ne leagă cu Dumnezeu și unii cu alții. Până astăzi, adevărata învățătură a sfintei Scripturi nu a adus nicio divergență, nicio ruptură. Doar învățăturile rătăcitoare au adus rupturi. De aceea accentul este pus pe adevărata propovăduire a Evangheliei adevărate.

Frați și surori, noi pur și simplu suntem mulțumitori din inimă, că am primit har înaintea lui Dumnezeu și că noi respectăm slujba infailibilă, profetică, care i-a fost dăruită fratelui Branham.

Și este bine dacă o mai amintesc încă o dată pentru că eu sunt conștient.. poate că nu în mijlocul nostru, dar poate că altundeva există oameni care atunci când eu amintesc ceva ce am trăit personal ei se gândesc în sinea lor: „O, iar amintește aceasta”. Dar ceilalți sunt atât de bucuroși că aceste lucruri sunt amintite încă o dată. Voi v-o puteți închipui pe viu ce înseamnă pentru mine această slujbă infailibilă, desăvârșită care s-a repetat în timpul meu, în timpul nostru. Și aceasta am spus-o deseori, cum eu am trăit-o, că eu am fost martor ocular și audibil. În rândurile de rugăciune de după adunare a venit chemarea ca oamenii să-și dedice viața lor Domnului și au și făcut-o. Și apoi venea rândul de rugăciune. Și în acest rând de rugăciune au fost oameni din diferite țări și rase, care nu-l cunoșteau pe fratele Branham și nici fratele Branham nu-i cunoștea pe ei, iar Dumnezeu îi arăta în viziune cine sunt ei, care este necazul lor, detalii din viața lor. De peste o mie cinci sute de ori, pe baza viziunilor, el a putut spune AȘA VORBEȘTE DOMNUL, și în niciun singur caz nu a dat greș; pentru că mai întâi Dumnezeu îi arăta în viziune și apoi el putea exprima pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Deci noi putem încadra sută la sută biblic slujba aceasta. Pentru că a fost la fel cum s-a întâmplat la Domnul nostru care trebuia să fie Prorocul pe care Moise Îl anunțase dinainte: „*Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine*”. A fost la fel cum Domnul a putut spune cine erau Natanael, Filip, Petru și femeia de la fântână și El a putut spune: „*Când veți intra în cetate, vă va ieși înainte un om, ducând un ulcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra și spuneți-i: «În casa ta Învățătorul are să mănânce Paștele»*”. Această slujbă profetică era în legătură cu viziuni primite. De aceea Domnul nostru, ca Fiul al omului, a trebuit să spună și a și spus: „*Fiul nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai*”.

Cât de des a repetat fratele Branham că atunci Domnul a dat iudeilor și samaritenilor semnul lui Mesia, și apoi a spus că același lucru, aceeași slujbă, aceeași confirmare se repetă acum în Biserică. Dumnezeu a confirmat Cuvântul. Noi spunem ceea ce au văzut ochii

noștri și ceea ce au auzit urechile noastre și ceea ce am trăit noi personal. Dar noi Îl propovăduim pe Isus Hristos. Cât de des a spus fratele Branham din ce familie își are obârșia lui, care a fost situația cu tatăl său; nici măcar n-ai dreptul s-o dai așa mai departe. El provenea dintr-o pătură socială foarte simplă. Dar Dumnezeu alege ceea ce este de nimic înaintea lumii, pentru ca Lui să I se cuvină toată cinstea și toată lauda. Deci Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul Său. El a trimis un proroc ca Ilie înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Și noi am fost aduși înapoi la început, la fundamentul străvechi, la învățătura despre Dumnezeu, despre botez, despre toate temele biblice. Noi am fost învățați despre ceea ce s-a întâmplat începând din Grădina Eden până la cerul ce nou și pământul cel nou; întregul Vechi și Nou Testament ne-a fost descoperit prin har, în mod armonios, ca un tot unitar, ca niciodată înainte. Și noi suntem aleși de Dumnezeu să credem așa cum zice Scriptura.

Aceste trei puncte vreau să le luăm pe drum la sfârșitul acestui an și în timpul ce va urma. În liniște, purtăm cu noi nădejdea că în scurt timp Dumnezeu Își va aduce lucrarea la încheiere. Dar eu v-o pot citi, timpul este în mâna lui Dumnezeu; El decide ce se întâmplă, cum se întâmplă și când se întâmplă. Aceasta depinde de Dumnezeuul nostru. Dar suntem într-o mare așteptare, știind că Domnul, în timpul nostru Își va duce lucrarea la încheiere, cu tineri, cu bătrâni, cu toți aceia care ascultă acum Cuvântul și-l cred din inimă și așa cum am citit, sunt pregătiți ca să aibă parte cu Domnul când El Se va reîntoarce ca să-i ia Acasă pe ai Săi. Pe cât de sigur Domnul a dat făgăduința: „*Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce*” (Ioan 14:3) pe atât de sigur este scris: „Astăzi nu avem un loc de sine stătător”, locul nostru, obârșia noastră este acolo în slavă. El a pregătit totul și noi vom fi surprinși când vom fi luați Acasă în slavă.

Vă rog, în mod deosebit toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, vă rog încredeți-vă în Dumnezeu, încredeți-vă în harul Său, încredeți-vă în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei. Nu vă uitați la împrejurări, nu vă uitați la voi înșivă. Și dacă mai aveți undeva prea puțin, rugați-vă: „Iubite Domn, dăruiește-mi har, eliberează-mă complet pentru ca să dau deoparte tot ceea ce mă

oprește să intru în slavă”. Să dăm la o parte, să ne dezbrăcăm de tot și să primim tot ceea ce putem lua cu noi în slavă. Să rămânem treji și echilibrați în toate domeniile. Toți tinerii să-și planifice profesia și meseria; să muncim mai departe, să planificăm mai departe, dar în inimă să rămânem în legătură cu Dumnezeu, știind mai este doar pentru scurt timp.

Să mai fie spus încă o dată: Pavel a avut o însărcinare directă să meargă la neamuri ca să le propovăduiască Evanghelia. Și toți aceia care în acea vreme erau în legătură cu Dumnezeu erau și în legătură cu Pavel și propovăduirea lui. Și toți ceilalți care L-au propovăduit pe Hristos și mesajul din invidie și din duh de ceartă nu vor ajunge ținta. S-o mai spunem încă o dată: Dumnezeu dorește unitate în Biserică, El nu dorește învățături străine, nu permite un foc străin pe altarul Său. Dumnezeu are dreptul. Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot. Și El care a început, El va desăvârși. Cuvânt peste Cuvânt și zidirea are loc în dragostea lui Dumnezeu.

Să mai spunem acest lucru încă o dată. Aceia care-L așteaptă, care iubesc arătarea Lui și aceia care sunt pregătiți să intre în slavă. Eu contez că toți care ascultă acum Cuvântul și cred ultimul mesaj cu tot ceea ce aparține de acesta și, ascultători, se lasă introduși în Cuvânt și în voia lui Dumnezeu, ei vor fi prezenți la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Acum încă un Cuvânt. Mie mi-a fost spus că cineva a venit ca să fie botezat. Dacă mai sunt persoane care doresc să fie botezate; voi știți și despre aceasta, noi am vorbit în acest loc. Toți cei din Paris, să fie botezați în Paris, toți cei din Bruxelles să fie botezați în Bruxelles. Frații din bisericile locale poartă răspunderea pentru credincioși. Noi ne adunăm aici o dată pe lună din toate popoarele și din toate limbile ca să auzim Cuvântul împreună. Dar frații noștri se află în diferite localități și poartă responsabilitatea pentru bisericile locale. De aceea noi vă rugăm să respectați și acest lucru într-un mod corect. Dacă astăzi mai sunt persoane care doresc să fie botezate, afară soarele este pe cer și botezul poate avea loc. Dumnezeului nostru Îi dăm cinstea, Îi aducem lauda în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Pe lângă aceasta am putea citi în Apocalipsa 14 că gloata răscumpărată prin Sânge va cânta înaintea tronului și cântarea va

răsuna până pe pământ și cei 144.000 de mii o vor auzi, o vor învăța și o vor cânta împreună. Este pur și simplu minunat ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu. Și cum a fost exprimat deja în cântare: „Cine va intra biruitor prin poarta de mărgăritar?” Astăzi să punem deoparte semnul de întrebare. Spuneți pur și simplu în inima voastră: „Iubite Domn, Tu ai vorbit cu mine, Tu m-ai răscumpărat, eu sunt proprietatea Ta, Tu mi-ai dăruit har. Eu cred fiecare făgăduință și fiecare Cuvânt. Și eu cred că aparțin de această gloată. Și voi fi în mijlocul gloatei care este pregătită să intre în odaia de nuntă”. Credeți-o! Se va întâmpla după credința noastră. Nu permiteți nicio îndoială. Credeți că Domnul a dat făgăduințe ca să le îplinească. Aceasta noi o vom mărturisi de fiecare dată: că suntem copii ai făgăduinței și că credem Cuvântul făgăduit, l-am primit descoperit și avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent, până când noi vom vedea ceea ce am crezut.

Ne plecăm capetele pentru rugăciune. Apoi întreb cine dorește să se lase botezat. Avem persoane care doresc să se lase botezate. Aici este un frate tânăr. Ridicați vă rog mâna! Mai avem pe cineva undeva? Dacă nu, atunci și Filip l-a botezat pe famenul etiopian, ca persoană singură. Putem face botezul chiar dacă botezăm doar o singură persoană. Fratele Paul Schmidt sau fratele Eric Schmidt va face botezul. Cu adevărat aparținem de aceia care sunt pregătiți, care așteaptă revenirea Lui și iubim arătarea Lui.

Fiți sinceri, de ce ne adunăm în acest loc, de aproape și de departe? De ce călătoresc oamenii 1000 de km? Doar ca să audă o predică? Da, ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu prin predică, pentru că credința vine din predică și predica vine din Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea noi acceptăm și primim. Puteți voi crede? Puteți voi crede cu adevărat că Dumnezeu ne-a ales înaintea întemeierii lumii cu acest scop? Pentru ca acum să auzim Cuvântul ceasului, să-l credem, să-l acceptăm, să-l primim, să ne fie descoperit, cu nădejdea vie și fericită, cu siguranța că vom fi prezenți când Domnul Se va reîntoarce. Dumnezeu mi-a dăruit această trăire minunată a răpirii. Fiți fără grijă, doar credeți și noi vom vedea slava lui Dumnezeu.

Câți au înțeles că în timpul nostru este vorba despre adevărata propovăduire? Nu despre ceea ce se întâmplă în stânga și-n dreapta, din invidie și duh de ceartă, și de o cunoștință mai bună! Ci este vorba

de ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Și cum a accentuat Pavel, noi nu spunem nimic altceva decât ceea ce a spus Dumnezeu prin proroci. Nu sunteți voi mulțumitori că a devenit adevărat, că este realitate, că este în conformitate cu Cuvântul? Nu doar citim, ci se întâmplă aici în acest loc cu noi.

Să ne rugăm. Tu mare Dumnezeu ai dăruit mult har. Fără a adăuga ceva de la noi, când timpul a fost împlinit, Tu, în timpul nostru, ai împlinit făgăduințe și atenția noastră ai îndreptat-o spre Tine și spre Cuvântul Tău. Și noi, în acest timp, avem dreptul să fim copii ai făgăduinței, să credem fiecare făgăduință și făgăduința revenirii Tale. Ție Îți mulțumim pentru aseară și pentru astăzi, pentru zilele pregătirii. Au fost luate decizii. Iubite Domn, eu Îți mulțumesc pentru aceasta. Eu dedic viața mea Ție și Îți dedic gloata răscumpărată prin Sânge, eu Ți-i dedic pe toți aceia care pot crede cum zice Scriptura, pe toți aceia care au acceptat Cuvântul Tău și l-au primit, care au o gândire duhovnicească și care sunt introduși și călăuziți în tot adevărul, prin Duhul Sfânt. Iubite Domn, împreună laudăm și mărim puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Ție Îți dăm toată cinstea. Binecuvântează în toată Europa, în toată Asia, în toată Africa, binecuvântează pe toate continentele, începând din Est până în Vest, din Sud până în Nord, binecuvântează-i pe toți cei care sunt conectați în direct, în toate popoarele și în toate limbile. Binecuvântează-i pe toți care vor primi aceste DVD-uri și vor avea parte de ceea ce spui și faci Tu în prezent. Iubite Domn, Ție Îți mulțumim pentru respectul și teama pe care ai pus-o în noi față de Tine, față de Cuvântul Tău; cu un respect sfânt și o teamă sfântă, primim fiecare Cuvânt și îl credem așa cum zice Scriptura. Iubite Domn, și pentru acest lucru doresc să-Ți mulțumesc din toată inima, că acum Tu ai o gloată răscumpărată prin Sânge care este pregătită pentru revenirea Ta. Ție Îți mulțumim, că mesajul pe care ni l-ai dăruit premerge cea de-a doua venire a Ta. Și toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu și cred fiecare Cuvânt. Iubite Domn, în Numele Tău, eu pretind, prin propovăduirea Cuvântului Tău, pretind toate sufletele care fac parte din Miresă, pe toți aceia care se pregătesc, care așteaptă revenirea Ta ca să Te întâmpine, o Doamne. Și noi să ne adunăm împreună atât timp, până

când, împreună, ne vei lua Acasă. Îți mulțumim în mod deosebit pentru slujba apostolului Pavel, pentru toate scrisorile, pentru tot ceea ce a scris el, pentru toate scrisorile apostolice, ale lui Ioan sau celelalte. Noi Ție Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta, Îți mulțumim pentru slujba din timpul nostru, a fratelui Branham, care a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu ultimul mesaj pentru poporul lui Dumnezeu. Și cine are urechi să audă, acela va auzi ceea ce spune Bisericii Duhul.

Iubit Domn, încă o dată o exprim prin credință. Toți frații și toate surorile mele nu vin degeaba din toate țările învecinate și de peste tot, de pe întregul pământ. Ei vin pentru că ei cred că Tu chemi afară pe poporul Tău și-l pregătești. Ție Îți mulțumesc că noi aparținem de aceia care trăiesc acum pregătirea, de aceia care Ți-au spus DA, care așteaptă revenirea Ta și iubesc arătarea Ta. Ca o Mireasă care tânjește după nuntă, ca să vadă promisiunea împlinită, așa suntem noi ca o Mireasă a Mielului, suntem într-o mare așteptare, suntem legați în dragoste cu Tine și unii cu alții, în întâia dragoste divină. Îți mulțumim încă o dată pentru Cuvântul Tău sfânt și prețios, pentru Evanghelia veșnic valabilă pe care ne-ai descoperit-o, care acum este propovăduită în toate popoarele, limbile și națiunile. Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude, să zică: «Vino!». Ție atotputernicului Dumnezeu Îți aducem mulțumire în Numele sfânt al lui Isus și pentru acest sfârșit de săptămână și pentru fiecare verset biblic. O cât de prețios este Cuvântul Tău! Aleluia! Lăudat și mărit să fii Tu!

Dacă mai sunt persoane în mijlocul nostru care au nevoie de salvare, de eliberare, de vindecare; iubite Domn, întinde-Ți brațul, salvează, iartă, vindecă, eliberează și binecuvântează-ne pe toți din bogăția harului Tău. Binecuvântează-i pe toți frații care poartă Cuvântul Tău în conformitate cu ceea ce este scris. Binecuvântează-i pe toți frații, binecuvântează-i pe traducători, binecuvântează în toate popoarele și în toate limbile. Încă o dată, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima și pentru acest sfârșit de săptămână, Îți mulțumim pentru fiecare cuvânt. Tu ai vorbit cu noi. Noi Te credem pe Cuvânt și-Ți mulțumim din toată inima în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.